

Közeleg a miskolci téli tárlat

A Miskolci Galériában most zárult Kunt Ernő festőművész kiállítása, de hamarosan újabb tárlat várja a képzőművészeti barátait. December 3-án, Miskolc felszabadulásának 34. évfordulóján délelőtt ünnepélyes keretek között nyílik meg az immár hagyományossá lett miskolci téli tárlat, a korábbi miskolci országos képzőművészeti kiállítások páros évenként jelentkező utódja. (Mint ismeretes, páratlan éveken a grafiki biennálé vonzza Miskolcra az országos érdeklődést.) A jelenlegi formájában immár ötödször megrendezésre kerülő téli tárlatot Csohány Kálmán Kossuth-díjas grafikusművész nyitja meg, a nyitó ünnepségen a szurdokpüspöki asztalkörös működik közre, s a kiállítás december 31-ig tart nyitva.

Dusza Évával, a Miskolci Galéria igazgatójával vettük számba a téli tárlat előkészületeit. Ez a tárlat meghívásos, a részvevőkre a terület, azaz Borsod, Heves és Nógrád megye városai és községeiben élő képzőművészeket, a Képzőművészeti Szövetség és a Képzőművészeti Alap tagjait hívják meg, valamint a területen kívülről országos jelleggel azokat, akik már korábban is szerepeltek a terület tárlatain, vagy egyéb módon kötődnek hozzá. A meghívottak száma természetesen mindenkor irrealisan magas, most is közel háromszáz volt.

Az idei téli tárlatra mintegy 65-70 művész küldte el 180-200 munkáját. Ebből a zsűri 48 művész 92 munkáját válogatta ki, s azok közül 36 festmény, 35 grafika, 18 szobor — kisplasztika, érem —, valamint 3 textil-munka. A területi szervezet tagjai közül festménnyel tizenhatan, grafikával heten, textiljával ketten vesznek részt, míg szoborral összesen egy művész képviseli pátriáinkat. Figyelemmel arra, hogy grafikusok is jelentkeztek festményekkel, ez a szám valamivel kevesebb, mintha összeadjuk az egyes ágazatokban jelentkezetteket, de így is a résztvevőknek csak-

nem a fele az északi területről adódik. Figyelmet érdemel, hogy az ismert grafikusok közül szerte az országból többen jelentkeztek festményekkel is. A beküldött, illetve a látható anyag egésze is azt a törekvést tükrözi, hogy a merev műfaji határok feloldódnak, elmosódnak.

A hagyományoknak megfelelően a kiállításon szereplő művek, illetve művészek munkájának honorálására a megyei és a városi tanács, valamint több nagyüzem ajánlott fel jelentős anyagi támogatást. Így Miskolc megyei város Tanácsa, Borsod megye Tanácsa, megosztva két művész részére, továbbá az Őzdi Kohászati Üzemek, a Lenin Kohászati Művek, a Diósgyőri Gépgyár, a Borsodi Szénbányák Vállalat, valamint a Szakszervezetek Borsod megyei Tanácsa. A hét intézmény által felajánlott jutalom ezek szerint nyolc művésznek juthat, s azokat a nyitó ünnepségen Rózsa Kálmán, Miskolc megyei város Tanácsának elnöke fogja átadni.

A decemberi miskolci téli tárlat még mindig a Miskolci Galéria „kényszerlakhelyén”, a Művészeti és Propaganda Iroda, illetve Kossuth Művelődési Ház emeleti termében és előterében várja látogatóit. Ezek az adott-ságok évek óta bémítóló hatnak a téli tárlatok és a grafikai biennálé fejlődésére, feltétlenül jelen van bizonyos stagnálás e szűkterületű keretek között, és úgy tűnik, a december 3-án nyíló tárlat alkalom lehet a mérlegelésre, annak felfrészésére, vajon ilyen körülmények között lehet-e, kell-e további téli tárlatokat hirdetni, vagy elégedjünk meg esetleg egy reprezentatív helyi kiállítással. Dusza Éva optimista: úgy tűnik, 1979 márciusában megkezdik végre a Galéria épületének rendbehozatalát. S talán akkor a grafikai biennálé és téli tárlatok elhelyezési ügye megoldódik. S utána lehet a tartalmi megújulásról is gondoskodni.

(bm)

„Mindennapok titka”

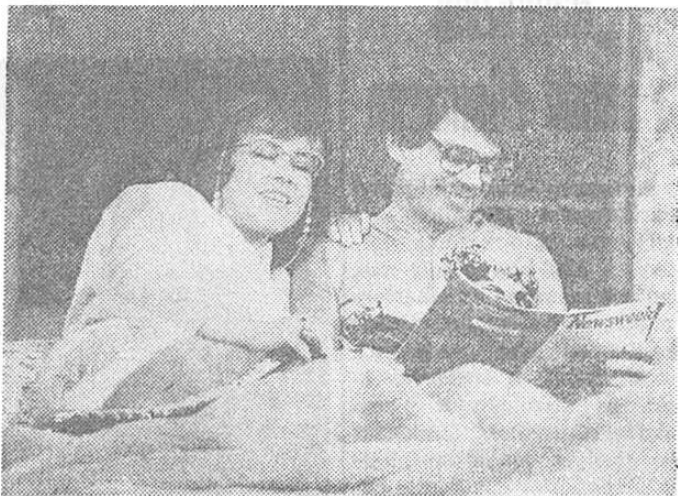
A fővárosi Radnóti Miklós Irodalmi Színpad november 30-án délután öt órai kezdettel Szerencsen, a cukor- és csokoládégyári művelődési házban vendégszerepel és „Mindennapok titka” címmel bemutatja a Szovjet Irodalom élő mellékletének új

műsorát. A műsorban közreműködnek: Keres Emil, Szilágyi Tibor, Bodor Tibor, Somhegyi György, Vitai Ildikó, Kohut Magda, Győry Franciska, Verdes Tamás, Thirring Viola; műsorvezető Bíró András, rendező Somhegyi György.

Tevan amatőr könyvek

A nagy hírű békéscsabai Tevan Kiadó és Nyomda 1913. és 1943. között megjelent Tevan amatőr könyvek című sorozatának kiadványait, illetve az eredeti tizenházból tizenkettőt most újra közread a téli könyvvásáron a Magvető Könyvkiadó, egységes kötésben, azonos méretben, szöveghűen, az eredeti illusztrációk felhasználásával, tokba helyezve. A sorozatban Kosztolányi Dező A szegény kisgyermek panasza, Krúdy Gyula Aranykútcai szép

napok, Kármán József Fanni hagyományai, Fazekas Mihály Lúdas Matyi, Gvadányi József Egy falusi nótáriusnak budai utazása, Csokonai Vitéz Mihály A csókok, Kisfaludy Sándor Regék a magyar elő-időből, Kisfaludy Károly Tollagi Jónás viszonyai, Petőfi Sándor Az apostol, Fáy András A küllős végrendelet, Vörösmarty Mihály A két szomszédvár, Heltai Gáspár A bolányi Dező A szegény kisgyermek panasza, Krúdy Gyula Aranykútcai szép

A Madách Kamara Színházban november 23-tól mutatják be Bernard Slade „Jövőre vedd ugyanítt” c. kétrészes vígjátékát, a darab szereplői Schütz Ilka és Sztankai István, a rendező: Szirtes Tamás. A képen: jelenet az előadásból.

Hangverseny a színházban

A kamarazenélés a zene művészetének egyik legszebb gyakorlata, amely általában nem vonz nagyszámú hallgatókat. A hétfő esti bérleti hangverseny erre a hosszú tapasztalatra rácsófolni látszott, s igazán öröndetes lenne, ha nemcsak egyszeri alkalom lenne... Nagyon magas színvonalú kamaráestek a szakiskolában nagyon gyakran, nagyfokú érdeklődéssel találkoznak.

Ezúttal az érdeklődés és siker nyitja elég egyértelmű. Az előadók közül Kocsis Zoltán ifjú, máris világhírű, Kossuth-díjas művésznő volt a mágnes, amely a hallgatókat vonzotta. S ez önmagában éppen nem baj. Partinerei Szenthelyi Miklós hegedűművész és Berkes Kálmán klarinétművész voltak. A kamarazene azonban nem egy világnagyság tündöklése — közreműködőkkel, hanem egyenrangú partnerek társas zenélése. S az ezt folyamán nem egyszer a mondat első felére hallottunk zenei illusztrációkat. Kíváncsi az előadott szonáták lassú tételait, amelyek valóban szépegyüttműködést valósítottak meg.

Nem véletlen, hogy a legnagyobb hatást Bartók: Kontrasztok című 3 tételű műve váltotta ki olyan sikerrel, hogy a III. tétel, amely a Sebes címet viseli — ismételni kellett. Bartóknak ez az alkotása Benny Goodman, a világhírű dzsessz klarinétművész kérésére készült, eredetileg hegedűre és klarinét. Hosszabb megfontolás után vált 3 tételre és csak a bemutató után nyerte el mai, végleges címet. E műben a 3 hangszer:

a hegedű, klarinét és zongora hangja szétválik egymástól, nagyobb a mozgási lehetőség és szerényebb a zongora szerepe, sőt Bartók csak a klarinét és a hegedűnek illesztett be virtuóz, kíséret nélküli kadenciákat. Igazán ezekből érezhettük Szenthelyi és Berkes kitűnő zenei kvalitásait. A műsoron levő 2 Brahms-sonáta címe: f-moll szonáta klarinét és zongorára, A-dúr szonáta hegedűre és zongorára. Lehetne ugyanis fordítva is — a zeneirodalomban van rá példa. Ezt a körülményt nem véletlenül hangsúlyozzuk. Az est folyamán gyakran a merleg megbillent és inkább klarinét kíséret és hegedű kíséretes zongoraszonátákat hallottunk. Sajnálatos, hogy — már a múltkor koncerten is, és most is — ismételt változik a műsor. Az eredetileg műsoron levő Brahms d-moll hegedű szonáta drámaibb, nagyobb szabású, mint a most elhangzott lírai fogantatású és nagyon kamarazene igényű A-dúr.

A siker nagy volt, látványos, sőt kamarazenélés szokatlanul nagy. Reméljük, a megnyert hívek hűek maradnak e szép műfajhoz. S hadd tegyünk meg egy szerény megjegyzést. Minden hangverseny elengedhetetlen összetevője: a mű, az előadók — és alkikert minden történet — a közönség. Kérdés: érdemes ennek a hálás, ifjú és világhírű művésznőket ösztönözni lelkesezzel ünneplő hallgatóságának az érdeklődését főtölösleges, hatást kereső várakoztatással fokozni?

V. Zalán Irén

VENDEGLÁTÓIPARI VÁLLALAT

pályázatot hirdet

igazgatási és ellenőrzési főosztályvezetői MUNKAKÖR BETÖLTÉSÉRE.

Pályázati feltétel:

állam- és jogtudományi egyetemi végzettség és 5 éves gyakorlat.

Bérezés a 16/1976. MűM. sz. rendelet szerint.

Jelentkezést:

„Miskolci székhely” jelígre kérjük írásban a hirdetőbe, 1978. december 31-ig leadni.

A MISKOLCI INGATLANKEZELŐ VÁLLALAT

Hőszolgáltatási Főosztály:

8 fő hőközpontkezelőt alkalmaz.

Jelentkezés: a Győri kapui üzem területén Miskolc, Kellner S. u. 1. sz. Cselédes Károly üzemvezetőnél.

Diósgyőri üzem területén:

Diósgyőri Fűtőmű, Cserba Imre üzemvezetőnél.

Versekről, versmondókról és másról

Miskolcon rendezték meg az elmúlt vasárnap az országos vers- és prózamondóverseny megyei döntőjét. Mint már hírt adtunk róla, ezt megelőzően két selejtező verseny során válogatták ki a szakemberek azokat a fiatalokat, akiket érdemesnek találtak arra, hogy a megyei döntőn szerepeljenek. Akkori tájékoztatásunkkal ellentétben azonban erről a megméretésről a hat legjobb eredményt elért versmondót nem juttatták automatikusan a verseny második fordulójába, vagyis az országos középdöntőbe. A zsűri ezúttal azt az utat választotta — s ez helyénvaló is —, hogy minden megyében meghallgatja és pontozza a versenyzőket, s az így, országosan kialakult sorrend dönti el, kiket lát majd a tévé képernyőjén — az, aki szereti a versek tolmácsolását, akkor is, ha azok amatőrök; s aki szereti a verseket ilyenféle tolmácsolásban is.

Hírt adni tehát arról, hogy megyénket kik — vagy képviseli-e egyáltalán valaki — e nemes versengésben, egyelőre nem tudunk. Jellemzője azonban minden versmondó versenynek, találkozóknak, hogy a számokkal értékelt és kifejezett teljesítményeken és eredménylistákon túl, mindig jó alkalmat ad véleményalkotásra, a gondolatok kicserélésére; szolgál örömmel és juttat a töprengésből is... Itt van mindjárt a „nézők” kérdése. Évek óta azt tapasztaljuk, hogy amikor már a televízió kamerái előtt versengenek ezek a fiatalok, országosra sokan ülnek a képernyők elé. És ugyancsak évek óta hallani mindenhol, hogy a kesergést: az előzetes versenyeken csak elvétve találunk érdeklődőket, hallgatókat. Egy szóval nincs közönség. Hát akkor kinek mondják ezek a fiúk és lányok a verseket? Egymásnak, természetesen, felelhető azonban. No, meg természetesen a zsűrinek... És alighanem az utóbbi az igaz. Mert hisz' ez végül is verseny, s a zsűrié a döntő szó. (Meg a pont). Bonyodalmas dolog lenne most belemenni e helyűt, milyen — már a versmondás egész helyzetét érintő — hátrányok származtak ebből a „felállásból”.

Itt vannak mindjárt a versválasztás és előadásmód problémái. Nem lehet véletlen, hogy különböző versenyeken mindig találkozunk az „ügyeletes versekkel”; hogy számontartatnak az úgynevezett sikerversek, amelyekből aztán az „elcsépetek, agyonmondottak” lesznek. S amikor arról hallunk, hogy egy-egy versmondó nem alkatahoz való,

erejével azonos igényű alkotást választ és mond el: akkor minden bizonnyal az okok között ott lappang az is, hogy látott már „befutni” valakit az adott verssel; sikert elérni...

Sikert elérni pedig nem lehet utánzással: belső meggyőződés, hit és másnak elmondani akarás, tartalmas közlésvágy nélkül. Mégis, ezen a vasárnapi megyei döntőn is tapasztalhattuk, hogy jócskán vannak még a versmondóknak ilyenféle problémái. Kiugróan jó teljesítményt, vagy akár olyan versmondást, amire végig oda kell figyelni, nem jelezhetünk fel. A versmondók és versmondások többségéből hiányzott az eredetiség. (Sokszor próbáltuk „hivatalból” ott levők, egymás között „eltalálni”: vajon egy-egy fiatal, miért éppen azt a verset, vagy prózai részletet mondja, amit éppen hallunk...)

Aprópó, hallás... Erdemes lenne az illetékeseknek egyszer végiggondolni: alkalmas-e egyáltalán valaki — e nemes versengésben, egyelőre nem tudunk. Jellemzője azonban minden versmondó versenynek, találkozóknak, hogy a számokkal értékelt és kifejezett teljesítményeken és eredménylistákon túl, mindig jó alkalmat ad véleményalkotásra, a gondolatok kicserélésére; szolgál örömmel és juttat a töprengésből is... Itt van mindjárt a „nézők” kérdése. Évek óta azt tapasztaljuk, hogy amikor már a televízió kamerái előtt versengenek ezek a fiatalok, országosra sokan ülnek a képernyők elé. És ugyancsak évek óta hallani mindenhol, hogy a kesergést: az előzetes versenyeken csak elvétve találunk érdeklődőket, hallgatókat. Egy szóval nincs közönség. Hát akkor kinek mondják ezek a fiúk és lányok a verseket? Egymásnak, természetesen, felelhető azonban. No, meg természetesen a zsűrinek... És alighanem az utóbbi az igaz. Mert hisz' ez végül is verseny, s a zsűrié a döntő szó. (Meg a pont). Bonyodalmas dolog lenne most belemenni e helyűt, milyen — már a versmondás egész helyzetét érintő — hátrányok származtak ebből a „felállásból”.

Itt vannak mindjárt a versválasztás és előadásmód problémái. Nem lehet véletlen, hogy különböző versenyeken mindig találkozunk az „ügyeletes versekkel”; hogy számontartatnak az úgynevezett sikerversek, amelyekből aztán az „elcsépetek, agyonmondottak” lesznek. S amikor arról hallunk, hogy egy-egy versmondó nem alkatahoz való,

Hazafelé egy versmondóval jöttem. O nem szerepelt ezen a döntőn. Így morfondírozott magában: „Mi értelme van ezeknek a versenyeknek? ... úgyis a hét-központokon dől el minden” ... Ebben maradtunk ... (L. n. j.)

Bizottsági ülés

A tárcához, illetve az ágazat felügyelete alá tartozó vállalatok az orvosok és az őket segítő szakdolgozók segeregének „hadtápját” jelentik — mondotta dr. Juszti Lajos egészségügyi miniszterhelyettes az országgyűlés szociális és egészségügyi bizottságának keddi ülésén, amelyen az egészségügyi vállalatok helyzetéről tárgyaltak. Húsz-ezer dolgozójukkal ugyanis ezek teremtik meg a gyógyító munka anyag, technikai hátterét.

A vita középpontjában az orvosi műszerek és technikai berendezések vásárlásának és javításának helyzete állt. Dr. Dévald József (Borsod megye) a meglevő pénzzel, lehetőségekkel való jobb, hatékonyabb gazdálkodást szorgalmazta. Ha az egészségügyi vállalatok a hadtápot

jelentik, akkor valami baj van a „felderítőkkel” — jegezte meg, mert az információ, a munka egyeztetése és irányítása nem mondható valami jónak. Borsodban például több mint 1 millió forintnyi értékű művese-alkatrész hever kihasználatlanul: a régi típusú berendezéseket már újakkal váltották fel, de az alkatrész-megrendelés nem követte a változást. Végül soron nem az egészségügyi vállalatokról, meg csak nem is az ágazatról, hanem tízmillió állampolgár gyógyításáról beszélünk: most — hangoztatta Nics János (Fejér megye). Ha egy kisgyereknek a több diétás szemüveg hat hónap alatt készül el, akkor fél évre megkeserítik a szülő és az apróság életét.